

Wrocław, dn. 29 XII 2025 r.

dr hab. lek. wet. Aleksander Chrószcz, prof. uczelni
Zakład Anatomii Zwierząt
Katedra Biostruktury i Fizjologii Zwierząt
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu
ul. Koźuchowska 1 51-631 Wrocław

Ocena dorobku naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego oraz popularyzatorskiego dr n. wet. Małgorzaty Anny Komar przedstawionego wraz z oceną osiągnięcia naukowego, pt.: „ Wpływ wybranych roślin jadalnych na neurony hipokampa szczura w modelach cukrzycy, otyłości i neurotoksyczności kadmu”, przeprowadzona w ramach postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych.

Podstawowe dane o kandydatce

Dr n. wet. Małgorzata Anna Komar (*de domo* Matysek) jest absolwentką macierzystego Wydziału (studia w latach 1993-1999), tj.: Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Akademii Rolniczej w Lublinie (dziś: Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie). Tytuł zawodowy lekarza weterynarii habilitantka uzyskała dnia 1 lipca 1999 roku.

W roku 2008 otrzymała stopień naukowy doktora nauk weterynaryjnych, na podstawie rozprawy doktorskiej, pt.: „Rozwój przedmurza (*claustrum*) w życiu płodowym świni domowej (*Sus domestica*)”, potwierdzony załączonym do dokumentacji Dyplomem Doktora Nauk Weterynaryjnych, specjalność – anatomia zwierząt z dnia 27 marca 2008 r.

W latach 2000-2009 dr n. wet. Małgorzata Anna Komar była zatrudniona na stanowisku asystenta w Katedrze Anatomii i Histologii Zwierząt, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, Akademii Rolniczej (obecnie Uniwersytetu Przyrodniczego) w Lublinie.

Od 2009 roku dr n. wet. Małgorzata Anna Komar jest zatrudniona na stanowisku adiunkta badawczo-dydaktycznego w Katedrze Anatomii i Histologii Zwierząt, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Na podstawie przekazanych recenzentowi dokumentów stwierdzam, że dr n. wet. Małgorzata Anna Komar nie występowała dotąd z wnioskiem o nadanie jej stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Podstawa prawna wykonania recenzji:

- Art. 221 ust. 5 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r., poz. 1571),
- Uchwała Rady Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie o wszczęciu postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych dr n. wet. Małgorzacie Annie Komar z dnia 23 czerwca 2025 r.,
- Decyzja Rady Doskonałości Naukowej o powołaniu składu komisji habilitacyjnej oraz recenzentów komisji z dnia 10 września 2025 r.,
- Uchwała Rady Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego dr n. wet. Małgorzacie Annie Komar z dnia 30 października 2025 r.,
- Pismo informacyjne Przewodniczącego Rady Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie prof. dr. hab. Anety Nowakiewicz z dnia 7 listopada 2025 r.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r., poz. 1571), które określają warunki nadania stopnia doktora habilitowanego i są to *in extenso*:

1. Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:
 - 1) posiada stopień doktora;
 - 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowym lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
 - 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.
3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

Jako recenzent stwierdzam, że przedstawione przez habilitantkę dokumentacja zawiera Dyplom nadania stopnia doktora nauk oraz podlegające ocenie osiągnięcie naukowe, stanowiące znaczący wkład w rozwój dyscypliny weterynaria, w postaci cyklu powiązanych tematycznie czterech artykułów naukowych opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych i zamieszczonych w liście czasopism naukowych MNiSW, wraz z oświadczeniami współautorów oraz z wyszczególnieniem roli jaką w jego powstaniu pełniła dr n. wet. Małgorzata Anna Komar. W związku z powyższym, na podstawie umowy prawnej zawartej z Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie, wykonałem ocenę tego osiągnięcia oraz całego dorobku habilitantki.

Ocena osiągnięcia naukowego, pt.: „Wpływ wybranych roślin jadalnych na neurony hipokampa szczura w modelach cukrzycy, otyłości i neurotoksyczności kadmu”

Na osiągnięcie naukowe dr n. wet. Małgorzaty Anny Komar przedstawione do oceny w ramach postępowania habilitacyjnego składają się cztery prace oryginalne opublikowane w czasopismach naukowych z listy JCR i są to:

- Matysek M., Mozel S., Szalak R., Zacharko-Siembida A., Obszańska K., Arciszewski MB. Effect of feeding with bilberry fruit on the expression pattern of α CaMKII in hippocampal neurons in normal and diabetic rats. *Pol J Vet Sci* 2017 Vol. 20, No. 2, 313–319. doi: 10.1515/pjvs-2017-0038. MNiSW 20 pkt., IF 2017 0,839;
- Matysek M., Borowiec K., Szwajgier D., Szalak R., Arciszewski MB. Insulin receptors in the CA1 field of hippocampus and selected blood parameters in diabetic rats fed with bilberry fruit. *Ann Agric Environ Med*. 2021 Sep 16;28(3):430-436. doi: 10.26444/aaem/128879. MNiSW 100 pkt., IF 2021 1,603 ;
- Matysek M., Kowalczyk-Vasilev E., Szalak R., Baranowska-Wójcik E., Arciszewski MB., Szwajgier D. Can Bioactive Compounds in Beetroot/Carrot Juice Have a Neuroprotective Effect? Morphological Studies of Neurons Immunoreactive to Calretinin of the Rat Hippocampus after Exposure to Cadmium. *Foods*. 2022 Sep 10;11(18):2794. doi: 10.3390/foods11182794. MNiSW 100 pkt., IF 2022 5,2;
- Komar M., Michalak-Majewska M., Szalak R., Wawrzyniak A., Gustaw W., Radzki W., Arciszewski MB. Onion peel powder's impact on the leptin receptors in the hippocampus of obese rats. *Appl. Sci*. 2025, 15(4),1768; doi: 10.3390/app15041768. MNiSW 100 pkt., IF 2025 2,5.

Łączny współczynnik wpływu wniósł 10,142 (320 pkt. MNiSW). We wszystkich czterech publikacjach habilitantka jest pierwszym autorem oraz posiada rolę wiodącą. Deklarowany zgodnie z oświadczeniami współautorów udział habilitantki w w/w pracach naukowych wynosi nie mniej niż 65%.

Zadaniem dr n. wet. Małgorzaty Anny Komar było: opracowanie koncepcji badawczej oraz współtworzenie metodologii; odpowiedzialność za przeprowadzenie badań eksperymentalnych oraz zbieranie i analiza danych eksperymentalnych, w tym za analiza immunohistochemiczna mózgów szczurów; opracowanie założeń dotyczących wpływu bioaktywnych składników soku pochodzenia roślinnego na neuroprotekcję w hipokampie szczura; opracowanie, interpretacja i wizualizacja wyników; przygotowanie draftu manuskryptu oraz finalna redakcja manuskryptu z uwzględnieniem uwag recenzentów; koordynacja realizacji projektu oraz nadzór jego przebieg; funkcja autora korespondencyjnego w przypadku dwóch z czterech prac.

W autoreferacie zamieszczono wyczerpujący podrozdział (Wstęp) opisujący stan zastany wiedzy, tło prowadzonych badań oraz jasno sformułowano ich cel. Podrozdział ten dowodzi również dogłębnej znajomości poruszanego tematu oraz skutecznego połączenia dociekań naukowych o charakterze morfologicznym z fizjologicznymi i patologicznymi aspektami prowadzonych badań z wykorzystaniem modelowych zwierząt laboratoryjnych. Habilitantka zamieściła we wstępie: charakterystykę substancji pochodzenia roślinnego wykorzystanych w badaniach; opis istotności struktur hipokampa w fizjologii i patologii (cukrzycy, otyłości i zatrucia kadmem).

Kolejny podrozdział (Szczegółowe cele badawcze) jasno formułuje cel prowadzonych badań określając je jako:

- immunohistochemiczną ocenę stopnia ekspresji α CaMKII w hipokampie szczurów z cukrzycą oraz określenie czy suplementacja borówką czarną wpływa na zmiany strukturalne w obrębie neuronów hipokampa wykazując potencjalne działanie neuroochronne,
- immunohistochemiczną ocenę wpływu cukrzycy na ekspresję receptorów insulinowych (InRs) w hipokampie szczura oraz określenie czy suplementacja borówką czarną wykazuje potencjalne właściwości neuroprotektoryjne poprzez modulowanie zmian w ekspresji InRs i wspieranie mechanizmów insulinowrażliwości w OUN,
- immunohistochemiczną ocenę wpływu przewlekłej ekspozycji jonów kadmu (Cd^{2+}) na ekspresję kalretyniny w neuronach hipokampa szczura oraz określenie czy suplementacja sokiem z buraka i marchwi może przeciwdziałać indukowanym zmianom, wykazując potencjalne właściwości neuroprotektoryjne,
- immunohistochemiczną ocenę wpływu diety wysokotłuszczowej na ekspresję receptorów leptynowych (LepR) oraz gęstość astrocytów w polu CA1 hipokampa szczura oraz określenie czy suplementacja proszkiem z łusek cebuli może modulować zmiany stopnia ekspresji tych receptorów, wspierając mechanizmy neuroplastyczne w warunkach otyłości.

Trzeci podrozdział (Syntetyczne omówienie publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe) przedstawia esencjonalny opis uzyskanych wyników, które opublikowano w poszczególnych pracach oryginalnych wchodzących w skład ocenianego osiągnięcia.

W końcu podrozdział (Podsumowanie wyników i wnioski) jest poświęcony syntetycznemu podsumowaniu całego osiągnięcia stanowiąc, że:

- borówka czarna, stosowana w modelu cukrzycy, wpłynęła na stopień ekspresji receptorów insulinowych oraz α CaMKII w neuronach hipokampa, co może wskazywać na jej możliwy udział w molekularnych mechanizmach adaptacyjnych obejmujących regulację sygnalizacji metabolicznej i gospodarki wapniowej,
- proszek z łusek cebuli w diecie szczurów otyłych wpływał na poziom ekspresji receptorów leptynowych oraz gęstość astrocytów, co może sugerować jego udział w neuroregulacji i ograniczaniu efektów leptynooporności,
- sok z buraka i marchwi wpływał na ekspresję kalretyniny w neuronach hipokampa u szczurów ekspozowanych na kadm, co może świadczyć o jego działaniu ochronnym wobec układu nerwowego w warunkach neurotoksyczności.

Należy podkreślić, że sama organizacja prowadzonych badań, jak i wyznaczony dla nich cel nosi znamiona intencji wypełnienia luki w piśmiennictwie naukowym tematu. Dlatego też należy je uznać

za istotny, nowatorski i interdyscyplinarny wkład w rozwój nauk weterynaryjnych. Jasno wykazano, że wybrane do analizy rośliny jadalne (zawarte w nich związki bioaktywne) mogą nie tylko modulować ekspresję receptorów insulinowych i leptynowych oraz białek kalretyniny i α CaMKII, ale i wpływać na gęstość astrocytów w obrębie hipokampa szczura w modelach cukrzycy, otyłości i ekspozycji na kadm. Habilitantka wskazuje na potencjalny ich udział w mechanizmach wspierających neuroprotekcję w warunkach zaburzeń metabolicznych i neurotoksycznych. Autoreferat opatrzone odsyłaczami do 82 pozycji piśmiennictwa.

Niniejszym stwierdzam, że przedstawiony przez dr n. wet. Małgorzatę Annę Komar cykl czterech publikacji naukowych jest powiązany ze sobą tematycznie, stanowi zwarte opracowanie całości zagadnienia oraz wnosi znaczący wkład w rozwój dyscypliny weterynarii.

Ocena dorobku naukowego

Dr n. wet. Małgorzata Komar jest współautorką 36 publikacji naukowych, w tym 7 przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk weterynaryjnych (2 z listy JCR) oraz 29 po uzyskaniu stopnia naukowego dr n. wet. (23 z listy JCR). W przypadku 9 z nich jest pierwszą autorką. Zgodnie z punktacją czasopism naukowych MNiSW habilitantka uzyskała 1777 pkt, a łączna wartość współczynnika wpływu (IF) wynosi 51,983, z czego poza pracami naukowymi wskazanymi jako osiągnięcie naukowe (IF 10,142 i 320 pkt), pozostaje IF 41,814 i 1457 pkt. Ponadto, habilitantka jest współautorką 36 doniesień konferencyjnych prezentowanych w trakcie konferencji naukowych krajowych i międzynarodowych w postaci posterów (29) oraz doniesień ustnych (7). Powyższe dane wskazują na znaczący wzrost aktywności naukowej habilitantki po osiągnięciu stopnia naukowego doktora nauk weterynaryjnych.

Należy zaznaczyć, że dorobek naukowy habilitantki koncentruje się wokół zagadnień związanych z anatomią, immunohistochemią oraz morfologią ośrodkowego układu nerwowego zwierząt. Pozwala to stwierdzić, iż aktywność naukowa habilitantki jest dość zogniskowana, nie nosząc cech ani dorobku rozporoszonego, ani też przejawów zainteresowania kilkoma, jasno zdefiniowanymi dziedzinami nauki. Nie należy poczytywać tego faktu jako wady, a jedynie jako jasne określenie zainteresowań badawczych nie wykraczających poza główny nurt prowadzonych badań. Habilitantka jest pierwszą autorką dziewięciu publikacji naukowych, co stanowi ok. całego 25% dorobku publikacyjnego. Ponieważ niekoniecznie tzw. „pierwsze autorstwo” stanowi o największym wkładzie w badania naukowe, ich opracowanie i publikację, uznaję wspomnianą wartość za zadawalającą. Z drugiej strony patrząc, cztery spośród prac pierwszego autorstwa wchodzi w skład ocenianego osiągnięcia naukowego, a liczba pozostałych prac pierwszego autorstwa w dorobku habilitantki wynosi jedynie pięć. Zmusza to do oceny dorobku, biorąc pod uwagę wspomniane kryterium, jako tylko dostateczny. Jednak należy podkreślić, że większość publikacji naukowych (25 publikacji) spotkało się z przyjęciem do druku w czasopismach naukowych z listy JCR, co wydatnie potwierdza ich wartość naukową. Tym bardziej, że wraz z postępem listy dorobku naukowego habilitantki dostrzec można istotny wzrost znaczenia wyników prowadzonych przez nią badań, przejawiający się ich publikacją w renomowanych czasopismach naukowych, tj.: Applied Science (IF 2,679) w roku 2000, International Journal of Molecular Sciences (IF 6,208) w roku 2021, Foods (IF 5,200) w roku 2022, International Journal of Molecular Sciences (IF 4,900) z roku 2023, Biomedicine and Pharmacotherapy (IF 6,900) z roku 2024 czy Nutrients (IF 4,800) z roku 2025. Należy dodać, że pięć z sześciu redakcji wymienionych czasopism należy do wydawnictwa MDPI, czego jednocześnie

nie uznaję za umniejszające wartości wymienionych publikacji. Postanowiłem jednak to wskazać, gdyż w różnych ośrodkach naukowych naszego kraju panują odmienne i często krzywdzące zasady oceny publikacji naukowych w czasopismach wydawnictwa MDPI. Ze swojego doświadczenia dotyczącego wykonywania recenzji prac naukowych zarówno dla MDPI, jak i innych wydawnictw, np.: Elsevier, Springer czy Wiley, które konsolidują również szereg tytułów czasopism, pragnę potwierdzić swoje dogłębne przekonanie o równej rzetelności wykonywanych recenzji i komplementarnym przebiegu całego procesu publikacyjnego. Dlatego uznaję dorobek naukowy habilitantki za istotny, choć nie imponujący. Wydaje się, że brakuje w nim tematów pobocznych, świadczących o wszechstronnym zainteresowaniu naukowym habilitantki. Jednak trudno dziś uznać to za wadę uniemożliwiającą osiągnięcie znaczącego wpływu na rozwój nauki, w tym nauk weterynaryjnych.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że habilitantka była członkinią konsorcjum badawczego, POIG 01.01.02-00-061/09, tj.: „Nowa żywność bioaktywna o zaprogramowanych właściwościach prozdrowotnych”, finansowanego ze środków Unii Europejskiej w charakterze wykonawcy. Wskazuje to na więcej niż umiarkowane zainteresowanie habilitantki pozyskiwaniem środków finansowych na badania naukowe. Habilitantka nie była niestety powierniczką środków finansowych na realizację własnego projektu badawczego, tzw. „kierownikiem grantu”, jednak nie jest to warunek *sine equa non* w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Ponadto, habilitantka jest autorką prac naukowych o charakterze przeglądowym (2). Potwierdza to dogłębną znajomość tematu badań, którym poświęciła się ona w toku swojej pracy oraz może być uznane za chęć kompilacji wyników badań prowadzonych w temacie.

Z zamieszczonej w dokumentacji oceny bibliometrycznej wynika, że habilitantka posiada dorobek naukowy o wartościach: IF równej 51,983 oraz liczbie cytowań (bez autocytowań) równej 57 wg Web of Science i 67 wg Scopus. Habilitantka wykonała 81 ocen recenzenckich prac naukowych. Brała również udział w trzech zespołach badawczych w ramach macierzystej uczelni oraz ośmiu w ramach współpracy naukowej z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi. Indeks Hirscha wg Web of Science oraz Scopus wynosi 6. Ten ostatni przejaw działalności naukowej zasługuje na docenienie poprzez wykazanie w recenzji *explicite*.

Habilitantka wykazała swój udział w trzech zespołach badawczych macierzystej uczelni, tj.: Katedry Biotechnologii, Mikrobiologii i Żywienia Człowieka, Katedry Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego i Gastronomii oraz Instytutu Żywienia Zwierząt i Bromatologii, Zakładu Bromatologii i Fizjologii Żywienia. Brała również udział w zespołach badawczych w ramach innych uczelni, tj.: Kolegium Nauk Medycznych, Instytutu Nauk Medycznych, Uniwersytetu Rzeszowskiego; Zakładu Farmakognozji z Ogrodem Roślin Leczniczych, Wydziału Farmaceutycznego, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie; Zakładu Dydaktyki i Symulacji Medycznej, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie; Katedry Fizjologii Zwierząt i Farmakologii, Wydziału Biologii i Biotechnologii, UMCS w Lublinie; Department of Pharmaceutical Chemistry and Pharmacognosy, Mongolian National University of Medical Sciences, Ulaanbaatar, Mongolia; Centre for Molecular Medicine, University of Oslo Oslo, Norway; School of Pharmacy, University of Eastern Finland, Kuopio, Finland; Neurosciences Department, University of Montreal, QC, Canada. Zapewne dotyczyły one zainteresowań naukowych habilitantki. Cztery są ośrodkami zagranicznymi (Kanada, Norwegia, Finlandia i Mongolia). Należy docenić aktywność habilitantki w tym zakresie oraz jej mobilność naukową w ramach prowadzonych badań. Zdziwienie jedynie dziwi trzecia placówka, tj.: Zakład

Dydaktyki i Symulacji Medycznej, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, ponieważ aktywność ta, moim zdaniem, winna być wykazana wśród osiągnięć dydaktycznych.

Habilitationka odbyła również trzy staże naukowe i dydaktyczne (jeden zagraniczny), których tematem były: morfologia obwodowego układu nerwowego zwierząt domowych, histometria oraz preparatyka anatomiczna. Objęły one jedynie 86 dni i wydają się, że były bardziej związane z doskonaleniem warsztatu badawczego i dydaktycznego a nie z bezpośrednim prowadzeniem badań naukowych. Pozwalam sobie na zaklasyfikowanie ich jako staże w ograniczony sposób wpływające na prowadzone przez habilitantkę badania a jedynie doskonalące podstawowy warsztat badawczy.

Habilitationka była promotorem pomocniczym w ramach jednej pracy doktorskiej, pt.: „Ekspresja receptorów purynowych P2X2 w centralnym i obwodowym układzie nerwowym świni domowej”. Pozwala to stwierdzić, że zna ona obowiązki promotora i opiekuna naukowego a fakt, że przewód doktorski zakończył się publiczną obroną rozprawy doktorskiej potwierdza, że powierzone jej obowiązki wykonała skutecznie.

Habilitationka pełniła funkcję *guest editor'a* dla czasopisma naukowego Applied Science w wydaniu specjalnym, pt.: „Dietary Bioactive Compounds and Their Neuroprotective Potential”. Również tutaj należy docenić pozycję naukową habilitantki w świecie współczesnej nauki.

Ponadto, dr n. wet. Małgorzata Anna Komar od roku 2000 jest członkinią Polskiego Towarzystwa Anatomicznego, Oddział w Lublinie. Jest to jedyna organizacja o charakterze naukowym, którą wskazała habilitantka w załączniku 4 (Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych). Nieco dziwi, że pracownik badawczo-dydaktyczny, z wykształcenia lekarz weterynarii, z tak długim stażem pracy, nie należy żadnego innego stowarzyszenia, np.: do Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych.

Reasumując, pragnę stwierdzić, że habilitantka swoją, istotną dla rozwoju dyscypliny, działalnością naukową dowodzi: swej rzetelności w prowadzonych badaniach naukowych, umiejętności samodzielnego stawiania hipotez badawczych, wiodącej roli w prowadzonych badaniach, zdolności do prowadzenia badań naukowych do wyznaczonego celu, skutecznej publikacji wyników swoich badań i ich konfrontowania z danymi z piśmiennictwa oraz wszechstronnej wiedzy z zakresu morfologii i immunohistochemii ośrodkowego układu nerwowego. Uznaję jednoznacznie dorobek naukowy dr n. wet. Małgorzaty Anny Komar za wystarczający do aplikowania o stopień naukowy doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych.

Ocena dorobku dydaktycznego

Dr n. wet. Małgorzata Anna Komar w ramach obowiązków dydaktycznych prowadziła zajęcia dla studentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej oraz Faculty of Veterinary Medicine macierzystej uczelni z zakresu Anatomii Zwierząt oraz Anatomii Topograficznej. Ponadto, habilitantka prowadziła zajęcia w ramach przedmiotu fakultatywnego dla studentów anglojęzycznych, tj.: Surgical Anatomy of Small Animals. Oprócz zajęć dydaktycznych na macierzystym Wydziale prowadziła zajęcia dydaktyczne dla studentów Wydziału Nauk o Żywności i Biotechnologii, Wydziału Nauk i Zwierzętach i Biogospodarki oraz Wydziału Biologii Środowiskowej. Potwierdza to umiejętności habilitantki w zakresie prowadzenia zajęć dydaktycznych o charakterze ćwiczeń i wykładów (w tym w języku

obcym). Są to umiejętności konieczne dla w pełni wykształconego pod względem dydaktycznym pracownika badawczo-dydaktycznego aplikującego o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Habilitantka wskazała wśród staży naukowych wyjazdy w ramach programu Erasmus+, czyli pięć starszy krótkoterminowych (po 5 dni) o charakterze STA (Staff Mobility for Teaching Assignment) oraz STT (Staff Mobility for Training). Łącznie objęły one 25 dni, były one prowadzone w ośrodkach zagranicznych Europy i miały na celu podniesienie kwalifikacji dydaktycznych oraz podniesienie kompetencji pracownika. Dowodzi to jasnych intencji habilitantki prowadzonych w ramach kształcenia ustawicznego i doskonalenia swojego warsztatu dydaktycznego.

W dokumentach dotyczących historii zatrudnienia i osiągnięć zawodowych habilitantki nie ma niestety informacji dotyczących pełnienia przez dr n. wet. Małgorzatę Annę Komar funkcji nauczyciela odpowiedzialnego za przedmiot (popularnie nazywanego „kierownikiem przedmiotu”), co mogłoby potwierdzić nie tylko jakość warsztatu dydaktycznego, ale też zdolność habilitantki do podołania organizacji kursu obligatoryjnego lub fakultatywnego.

Należy jednak podsumować tą część działalności zawodowej habilitantki jako co najmniej dobrą. Część z przedstawionych działań o naturze organizacyjnej (Odbite kursy i szkolenia) potwierdzają zaangażowanie dr n. wet. Małgorzaty Anny Komar w doskonalenie swoich umiejętności związanych z komunikacją międzykulturową, rozwiązywaniem sytuacji stresowych i kryzysowych, opieką nad studentami czy e-learningiem, które pozytywnie wpływają na kształtowanie relacji dydaktycznej ze studentami. Jest to tym bardziej ważne, jako że reali pracy stworzone przez współczesność spowodowały, że zawód lekarza weterynarii należy do zawodów o największym obciążeniu psychicznym, natężeniu sytuacji stresowych oraz kryzysowych w kontaktach międzyludzkich oraz zagrożonych kryzysem wypalenia zawodowego. Habilitantka kształcąc się w w/w zakresie może znacząco wpływać na postawy moralne, zachowanie profesjonalne czy stosowanie zasady work-life balance przez przyszłych adeptów zawodu. W obecnych czasach nie sposób przecenić tych intencji.

Ocena dorobku organizacyjnego

Dr n. wet. Małgorzata Anna Komar poświęciła wiele czasu na działalność organizacyjną. W czasie swojego zatrudnienia w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie była współorganizatorką dwóch jubileuszy macierzystego Wydziału, tj.: CXXV-lecia w roku 2019 oraz CXXX-lecia w roku 2024. W obu przypadkach habilitantka była członkiem komitetu organizacyjnego.

Ponadto habilitantka pełniła szereg funkcji związanych z działalnością organizacyjną i dydaktyczną, tj.: w latach 2009-2011 była członkinią komisji rekrutacyjnej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, w latach 2012-2024 była członkinią (z wyboru) Rady Wydziału (obecnie Kolegium Wydziału) Medycyny Weterynaryjnej, w latach 2015-2021 pełniła funkcję opiekunki studentów kierunku Weterynaria Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, w latach 2019-2020 była członkinią (z wyboru) Senatu UP w Lublinie, od 2020 jest członkinią Zespołu ds. Promocji Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, w latach 2022-2024 była członkinią komisji egzaminacyjnej z praktyk hodowlanych na kierunku Weterynaria studia stacjonarne i niestacjonarne.

Wskazuje to wyraźnie na znaczne zaangażowanie habilitantki w działalność organizacyjną oraz dydaktyczną macierzystej jednostki, co należy docenić i przyjąć z głębokim uznaniem.

Współpraca z otoczeniem gospodarczym uczelni

W obecnych czasach bardzo istotnym jest tworzenie platformy porozumienia i współpracy z otoczeniem gospodarczym uczelni. Ma to istotne znaczenie zarówno z punktu widzenia działalności dydaktycznej poprzez zaspokojenie potrzeb wolnego rynku względem absolwentów, jak i działalności naukowej rzutującej na rozwój technologiczny i aplikacyjność wyników prowadzonych badań. W tym wypadku należy docenić zaangażowanie dr. n. wet. Małgorzaty Anny Komar w prace w ramach Projektu badawczo–komercyjnego (Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości), Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014–2020, poddziałania 2.3.2 Bony na innowacje dla MŚP (UMOWA NR 1/WU/2017), firmy Eko Trend Maciej Łoś, POIR.02.03.02–06–0016/17 pt.: „Opracowanie preparatu warzywnego wspomagającego profilaktykę i leczenie chorób nowotworowych”, w charakterze wykonawczyni zadania badawczego.

Działalność popularyzatorska

Habilitantka brała udział w wydarzeniach popularyzujących naukę, tj.: „Czy pies znajdzie czerwoną piłkę w zielonej trawie?” jako wykładu popularnonaukowego dla grupy młodzieży ponadgimnazjalnej-stypendystów Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia, lipiec 2012; „Skrzydółko czy nóżka-anatomia w pigułce” jako warsztatów popularnonaukowych wielokrotnie prezentowanych uczniom szkół podstawowych i ponadpodstawowych w ramach Dni Otwartych UP w Lublinie, Lubelskiego Festiwalu Nauki oraz indywidualnych tematycznych lekcji; webinaru (zaproszenie w roli eksperta) pozwalającego na przedstawienie najnowszych wyników badań dotyczących wpływu bioaktywnych związków ze skórki cebuli na neurony hipokampa szczura. Prezentacja, pt.: “Anti-neuroinflammatory properties of bioactives derived from onion peel: Effects on leptin receptor expression in the hippocampus of obese rats” została wygłoszona podczas webinaru Nutrients Webinar: „Plant-Based Diets in the Prevention of Inflammation”, 22 kwietnia 2025 roku. Jest to działalność zasługująca na docenienie, jako że wpisuje się nie tylko w społeczną odpowiedzialność uczelni, pełni rolę popularyzatorską w zakresie nauki, ale i pozwala na stwierdzenie, iż osiągnięcia naukowe habilitantki wpisują się w nurt bieżących badań i cieszą się zainteresowaniem poza wąską grupą naukowców. Ponadto zdolność do łatwego w odbiorze przedstawienia tematyki jej badań naukowych wskazuje na dużą zdolność komunikatywną habilitantki spotykającej się z różnorodnymi grupami odbiorców. Rzuca to zapewne nie tylko na jej działalność naukową, ale i dydaktyczną czy organizacyjną prowadzoną dotychczas przez habilitantkę.

Odbyte kursy i szkolenia

Dr n. wet. Małgorzata Anna Komar odbyła szereg kursów i szkoleń, które pozwoliły na skutecznie doskonalenie jej kompetencji zawodowych, istotnych w pracy na stanowisku pracownika badawczo-dydaktycznego. Dotyczyły one: doskonalenia znajomości języka angielskiego w zakresie specjalistycznym związanym z medycyną weterynaryjną i zootechniką, ochrony własności intelektualnej, zarządzania stresem i kontroli emocji w sytuacjach trudnych, komunikacji międzykulturowej oraz efektywnych sposobów komunikacji, zarządzania czasem pracy, e-learningu, regulacji prawnych w obszarze sztucznej inteligencji oraz zastosowania tej ostatniej w działalności naukowej i dydaktycznej. Jak widać, aktywność w tej sferze działalności zawodowej habilitantki jest znaczna a uzyskane efekty kształcenia wydają się istotne nie tylko dla jej działalności naukowej, ale również organizacyjnej i dydaktycznej.

Podsumowanie i wniosek końcowy

Na zakończenie pragnę stwierdzić, że przedstawione do oceny recenzenckiej dokumenty zawierają całościowy opis dokonań naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych habilitantki, co należy docenić i przyjąć z uznaniem. Osiągnięcie naukowe podlegające ocenie uznaję za istotne i wprowadzające znaczący wkład w nauki weterynaryjne. Całość wspomnianej dokumentacji została przedstawiona w sposób przejrzysty i rzetelny, co pozwoliło na wykonanie skutecznej oceny dorobku habilitantki. Reasumując stwierdzam, że dr n. wet. Małgorzata Anna Komar, w mojej opinii, spełnia warunki cechujące pracownika badawczo-dydaktycznego aplikującego o stopień naukowy doktora habilitowanego.

W związku z powyższym jak recenzent stwierdzam, że osiągnięcie naukowe, pt.: „Wpływ wybranych roślin jadalnych na neurony hipokampa szczura w modelach cukrzycy, otyłości i neurotoksyczności kadmu” spełnia wymogi art. 219 ust. 1, pkt. 2 i 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r., poz. 1571), i wnioskuję o nadanie dr n. wet. Małgorzacie Annie Komar stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych i dyscyplinie weterynaria.

dr hab. n. wet. lek. wet. Aleksander Chrószcz, prof. uczelni

Wrocław, dnia 29 XII 2025 roku